BOSNA'DA SOKAKLAR ÇOCUK ÖLÜLERİYLE DOLUP TAŞARKEN BM KOMUTANLARI SIRP CANİLERİYLE KADEH TOKUŞTURUYOR.

PİŞMİŞ KELLE
SAYI:282
12.000 TL.
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

YAHU BU TAŞLAR ÇOK ENTERESAN. NE TAŞI BUNLAR? NERDEN BULUYORSUNUZ.

BULUYORUZ İŞTE. YARIN BURDAYSANIZ SİZE DE YAPARIZ BİR TAKIM BUNLARDAN.

KLAK!

Fitne Fücur

ZALAK MAHMUT

SAYIN GALİ'YE AYIP OLMUYOR MU?

Efenim adam gelecek, bize dost elini uzatacak sulh olacağız. Amma gel de bunu bu halka anlat. Yok büzük yememiş, yok bilmem ne olmuş. Bizim için kaçırılmaz bir fırsat doğmuş. Adam elimizden tutacak. Hop bizi kurtaracak. fukaralığımıza son verecek. Avropaya alınıvereceğiz. AB'lere BC'lere gireceğiz. Hepsimize ikişer daire ve sıfır otomobil verilecek. Bir elimiz yağda bir elimiz balda, sırp üstü (Pardon!) sırt üstü yatacağız. Amerikan dolarına, İngiliz sterlinine doyacağız. Ayrıcana Sırplıarlan da iyi geçinmemiz icabediyor. Dünya hali ne oldum demeli ne olucem demeli. Bunun yalakalıkları, yalamalıkları alakası yok. Sayın Gali, Sayın Kerotziç bunlar hep dünya tatlısı adamlar. Baba adamlar. Öküz altında buzağı aramayalım, bir iki kendini bilmez bitli piyadenin ayıbını adamcağızların üstüne atmayalım. Ha deyince zengin olunmuyor. Haaa..Ben bu yazıyı para için mi kaleme aldım? Asla. Yüzbin dolar bugün için öyle aman aman bir para değil. Bana yüzbin dolar mı teklif edildi? Hayır ama teklif edilse ne olur? Ne yazar? Bunu şeytemek istemem. Ayrıcana teklif eden falan olmadı.

Karikatürist arkadaşımız Tarık Tolunay, gene gözaltındaymış. Kendisine geçmiş olsun diyor, bir an önce bırakılmasını diliyoruz. **Kelle için çalışanlar**

Devlet, aile içi şiddete maruz kalan kadınlara telefonla danışmanlık hizmeti verecek

Sevgili İnsanlar (Tümünüz!),

Savaşmaktan bıkmadınız mı hala? Paylaşamadığınız ne? İnsanlığı mı paylaşamıyorsunuz? Yoksa paranızı mı? Neden hala silah üretiliyor bu yeryüzünde? Kimi kime karşı savunmaya çalışıyorsunuz? İnsanlığı yok ettiğinizin farkında mısınız? Yoksa siz insan değil de başka bir çeşit yaratıksınız da ben mi bunun farkında değilim? Neden sevemediniz birbirinizi milyonlarca yıldır? Diğer insanlardan nefret ettiğiniz sürece kendiniden de nefret ettiğinizin farkında mısınız? Kendisini sevmeyen biri karşısındakini nasıl sevebilir? Mutlu musunuz? Yoksa mutlu olduğunuzu mu sanıyorsunuz?

50 yıl önce Hiroşima ve Nagazaki de en büyük toplu katliamı gerçekleştirdiniz. Bu güne değin teknolojiyi kullanarak irili ufaklı sayısız katliamlar yaptınız. Milyonlarca ölüden başka ne geçti elinize?..

Güç mü?!..

Tanrı mısınız artık şimdi siz?..

Daha güçlü bir bomba yapabilirsiniz eğer tanrıysanız, yok ettikten sonra oturup kıntıları seyretmek için..

Bu yeryüzünde yaşamak istemiyorsanız çekin gidin ıssız bir gezegene. Artık insan kılığında yok edici istemiyorum ben bu gezegende..

Gidin..

(BİR İNSANI)

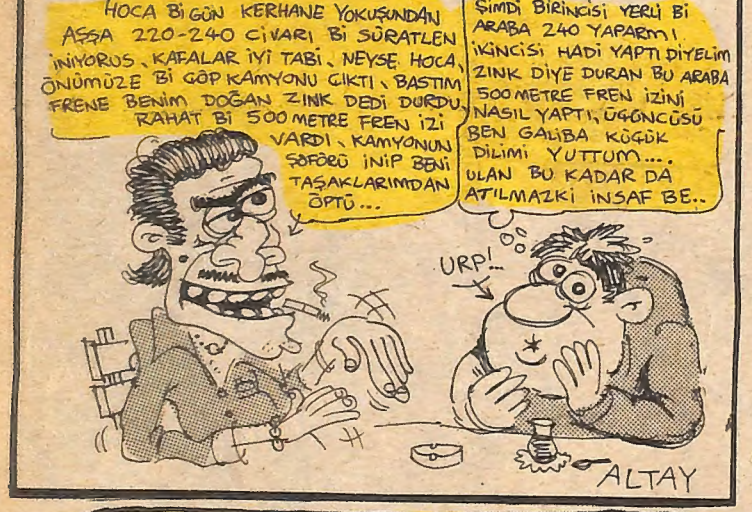

Gazeteler şimdi de bıçak veriyor.

ALTAY KAYNAR.

Kelle
Kemik Kafalı Mağazin

Gözaltında kaybolanların aileleri yine coplandı.

Hikmet Çetin, 8. maddenin iyileştirilmesi konusunda söz verdi...

Isparta Semirkent'te çamurlu sel suları 60 yurttaşımızın ölümüne yol açtı.

Cinayetler, cinnetler, intiharlar, kazalar,

Gözaltına alınan yurttaşlardan haber alınabilmesi için "İzleme Birimleri" kurulacak.

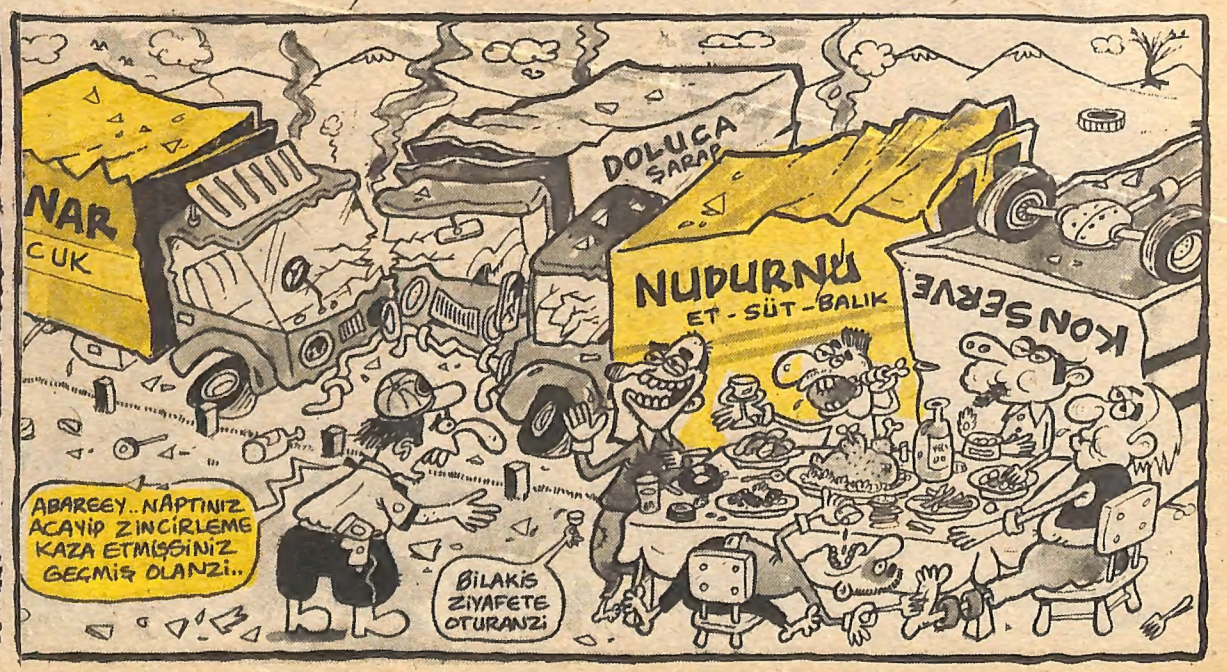

Cihangir günlüğü

Erdoğan DAĞLAR

Hemen bizim üst sokaktaki küçük pasta-börek fırınına gece iki'den sonra uğruyorum bazen. Olabilecek en sıcak ve taze peynirli poğaçaları beklemek de ayrı bi zevk....

BİRAZ ERKEN GELDİN BU SEFER.

ÖNEMLİ DİİL. NE ZAMAN PİŞER?

EH... Bİ ONBEŞ YİRMİ DAKKA.

PASTA-BÖREK FIRINI

EN BÜYÜK ASKEER...

DAT DAT DAT

OLUM DURUN DA ŞURDAN POĞAÇA ALALUM. AÇLIKTAN GEBERDİK BE.

İİİİİİİYYK!

HADİ, ÇABUK!

ESKİ AMİ NİLEYİM USTA, ÇALIŞIL... YO MU FIRIN? BİZE SEKİZ TANE POĞAÇA SARIYOSUN.

TABİ... YALNIZ BEKLİYCENİZ BİRAZ...

HOOP. HADİ B'OLUM NAPIYONUZ YAA-- HAYRET BİŞİ...

TAMAM BE OLUM, GELİCEZ. ÇIKMAMIŞ DAHA POĞAÇA. BEKLİYCEZ İKİ DAKKA...

DAT DAT DAAAT

VAAY BE. İYİ İÇTİK Dİ Mİ. DAHA DA İÇİCEZ HAA... HEYY ASSLANIM BEA!.. BİZ TABİ ON SENE EVEL YAPTIK ASKERLİĞİ. O ZAMANLAR BU MEYZU YOKTU.. AH ULAN AH... İMRENİYORUM SANA SEREFSİZİM. BAŞKA KONUYA BENZEMEZ BU. VATAN OLAYI YANİ... YAK BAKALIM. ÖYLE Dİ Mİ KOÇUM.

TABİ AABİ.

PAT PAT

BAK, GÖZÜN ARKADA KALMASIN HA. TEYZEYİ FİLAN DA MERAK ETME. O DA BİZİM Bİ ANNEMİZ.

YÜRÜ YAA, ÇIKICAA YOK BU POĞAÇALARIN. TAKSİM'DE DÖNER YERİZ. BENDEN SİN HA. TAMAM OLUM GELİYORUZ. YÜRÜÜ. HEEYY KOÇUMA BE!

BOŞ KOLMAYIN AABİ

DAAT DAAT

PAT PAT PAT

Beş dakka daha beklese lerdi olucaktı işte...

OOH. TAM KIVAMINDA GÖRÜNÜYO. BANA, İKİ... YOK, ÜÇ TANE USTA...

POŞETE KOYMIYCAM. AHA BÖYLE KAŞADA SARIYOM Kİ DAĞALMASIN. TAŞIRKEN EZME HA...

TAMAM. ŞURDAN DÖRT TANE...

FIRININ!

HİÇ MERAK ETME KOÇUM, BULUCAZ. HİÇ YOLU YOK.

RRRNN NNN

OLUM, EMİNSİN Dİ Mİ DÜKKANDA DÜŞÜRDÜ GÜNDEN...

TABİ AABİ. BAŞKA YERDE ARABADAN İNMEDİM Kİ...

Bunlar cüzdan filan kaybetti galiba. İnşallah bizim fırıncının başını ağrıtmazlar...

Keşke yolda bi tane yemeseydim. Sıcak sıcak çayla nefis oluyo bu. Neyse, daha üç tane var...

DAAT DAAT HEEY. HOOP DAAAT!

PARDON, BİRADER. BİŞİY SORCAKTIK DA...

EVET... NEDİR?

BİZİM ARKADAŞ FIRININ ORDA CÜZDANINI DÜŞÜRMÜŞ DE... HANİ BELKİ GÖRMÜŞSÜN DÜR DİYE...

BİLMİYORUM. BEN CÜZDAN FİLAN GÖRMEDİM...

YALAN SÖYLÜYO..! ÇIKAR ULAN ŞU CÜZDANI! ASKERE GİDİYO ULAN ÇOCUK. VİCDANSIZ..!

SS.. Bİ DAKKA.. TAMAM... BAK HOCAM, ARKADAŞ DOĞRU DİYO. GAZİ BAN ASKERE GİDİYO. BÜTÜN PARASI O YANİ. BAK, SENDEYSE ÇIKAR VER. BİŞEY YAPMAYIZ. HAKİKATEN...

AZ ÖNCE BİLMİYORUM DEDİM Dİ Mİ.

BAK DİNLE. ARABADAYKEN CÜZDAN CEBİNDEYMİŞ. FIRININ DIŞINDA DA HİÇBİ YERDE İN-MEDİ. ARABANIN İÇİNDE YOK. ORALARA DA BAKTIK, FIRINCIYA DA SORDUK, YOK. O YAPMAZ ZATEN. ONBEŞ SENEDİR TANIŞIRIZ... EE.. Bİ TEK SEN VARDIN, ORALARDA...

NİYE KONUŞUYORUZ YA? ARAYALIM ŞUNUN ÜSTÜNÜ. GERÇİ BUNLAR UYANIKTIR. ATMIŞTIR Bİ KENARA AMA...

HAKLISIN. Bİ BAKALIM ŞUNUN ÜSTÜNE BAŞINA.

TAMAM ABİ -- TUT SEN...

NE MÜNASEBET ULAN! SİZ KİM OLDUĞUNUZU SANIYOĞUNUZ..! YAKLAŞMAYIN..!

DEVAMI 14. SAYFADA

BİR BARDAK SÜT İÇİN EVDE İNEK BESLEMEM S.Gilkal

-Az önce sizi gördüm, buradan geçiyordunuz.
-İnkar etmiyorum ki. Evet geçiyordum.
-Ben de onu diyorum işte.
(YAZARIN NOTU: Öff ki öf. Hava berbat sıcak, daha şimdiden sıkıntı bastı. Hiç mi hiç yazmak gelmiyor içimden. Hayır yani yazınca ne oluyor onu anlamıyorum. Diyeceksiniz ki okuyoruz. E peki okuyunca ne oluyor? Beş dakika geçmeden unutuyorsunuz. Sorsalar tek cümleyi bile hatırlayamayacaksınız. Daha ne? Oturup takkada takkada yazıcam, kafam şişecek sonra beyzadeler, nazendeler okuyup bir kenara atacaklar. Yazdıklarım da bir halt olsa bari. Kendim bile sıkılıyorum yazarken. Diyeceksiniz ki bu kadar yerin dibine batırıp çıkardıktan sonra ne diye hala yazıyorsun? Haa bak bu doğru işte, akıllıca bir soru. Ben yazmasam, bu köşe boş çıksa demez misiniz o kadar para veriyoruz, boş sütunlara bakmak için mi diye? Kimilerinin aklına "Kardeşim, sen yazmayınca köşe boş mu çıkacak sanki, korlar oraya bir kaç karikatür veyahut bir başkası yazar birşeyler olur biter" şeklinde düşünceler gelebilir. Varsın gelsin. O da beni ilgilendirmiyor. Yine bazıları "Bu yazar(ı) da kendi içinde bir çelişkiler yumağından başka birşey değil" diyor olabilir. Onlara iki çift lafım olursa o da şudur" "Siz sanki kendi içinizde çok mantıklı şahıslar mısınız kine de bana sataşıyorsunuz?" Velhasıl bu mevzu içinden çıkılır bir hadise değildir. En doğrusu yine oturup edebimle yazılarımı yazmak olsa gerek. Yahut bu yanlış da olabilir. Belki yazmamak daha doğrudur.)
-Ne diyor bu adam yahu?
-Hangi adam yahu?
-Şu zibidi canım, yazar hani.
-Ay o yazar mı? Ben şimdi size mektup yazsam, elim kalem tuttu deye yazar sınıfına mı girmiş olacam? Tuhaf.
-Ne yapacaksınız, kendisini nimetten sanıyor olmalı.
-Fasulye gibi...
-Fasulye mi?
-Evet fasulye.
-Tanımıyorum.
-Kimi?Yeni bir devleti mi tanımıyorsunuz yoksa?
-Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibin.
-Haydaaa.
-Haydaa ya.
-Vallahi bravo. Yazarımız ne kadar güzel kaçak güreşiyor.
-Sanki çok gelişmiş bir beyni ve bu beyne yakışır düşünceleri var da onları insanlardan saklıyor. Kaçak güreşse ne olacak güreşmese ne olacak?
-Aman ne uzun cümleler kurdunuz, fenalık geldi, içim daraldı, öf.
-Siz de yazarımızdan betersiniz yani.
-Ne, bana hakaret ettiniz ha?
-E hakettiniz yani. Alacam yazarı vuracam size. Sizi alıp...
-Yazara vuracaksınız değil mi?
-Eh yani. Kısmetse.
-Ne?
-Öyle tabii.

(YAZARIN NOTU: Daha ne dememi bekliyorsunuz ki? Ağzıma geleni demincek söyledim işte. Sizce bunlara eklenecek bir şey kaldı mı ki? Neyse birazdan yazı bitecek nasılsa, çıkarım dışarı, ohh, gezerim keyfimce. Tanıdık birine rastlamasam bari. cer cer cer, hiç çekemem bu sıcakta.)

(OKURUN NOTU: Yazar okuyucularına söz hakkı tanımadığından okurun notunu yayınlayamıyoruz. Bu tavrından dolayı özür dilemek gibi bir mecburiyetimiz olduğu fikrindu değiliz. Bunu iddia edenlerle her platformda münazaraya hazırız.)

İÇİ DIŞ, DIŞI İÇ PİÇ

BU MACERANIN SON'U...

NİNE, POTİN DEDE VE ORTAĞI...

OTİSABİ

TELAŞ ETMEK: İkinci dünya savaşı yıllarında Avrupa Hitler delisinin sayesinde cayır cayır yanıyordu. İnsanlar öldürülüyor. Kentler yerle bir ediliyordu. Türkiye akıllı yöneticiler sayesinde savaşa girmediği için şanslıydı. (Annee çok ciddi oluyo). Evet Avrupa'daki savaş Türkiye'yi de etkilemedi değil. Etkiledi olumsuz şekilde. Fena halde kıtlık vardı açlık vardı. Her an savaşa girilecekmiş gibi tedbirli davranılıyordu. Ekmek karneyle veriliyordu. Halk perişan. Hele fakirler yiyecek bişiy bulamıyordu. Mevzu yiyecek oldumu gözü dönüyor insanın. İşe yarar herşey pişirilip sofraya konuyordu. Sebze, et, ekmek gibi besinler aşırı lüks sayılıyordu. Ayakkabı, at toynağı gibi doğal şeyler de tükenmişti. Artık önlerine ne gelirse hayatta kalmak için yeniyordu. En son olarak insanlar telefon kablolarını, elektrik tellerini (elektrik yok) yemeye başladılar. Evet yanlış okumadınız tel pişirip yiyorlar. Zaptiyelere yakalanmamak için gece geç vakitte çıkıp direklere kesiyorlar telleri. Çok çabuk çok hızlı olmak zorundalar. Sonra bi çırpıda eve getirip atıyorlar tencereye. Bu yemeğe "tel aş" diyorlar. Tel aş günümüzde kimse pişirmiyor. Ama kullanıyor telaş etmek deyimini. O eski günleri hatırlayarak. Hani çabuk çabuk kesiyorlardı ya telleri. Onun için yani.

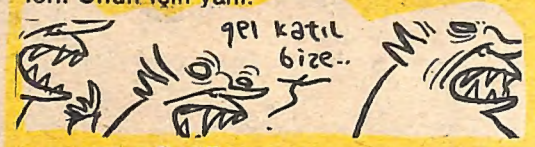

KALBUR ÜSTÜ: Bu kez biraz daha eskilere doğru uzanıcaz. Taa Roma İmparatorluğu'na, aşırı zenginliğin ve fakirliğin aynı anda yaşandığı yıllara. Köylüler tarlalarda bağlarda çalışıp Romalı soyluların refah içinde yaşamasını sağlıyorlardı. Soylular yan gelip yatıyor nefis yiyecekleri, içecekleri midelerine indiriyorlardı. Soylular da kendi aralarında sınıflara ayrılmıştı. Sadece yemekle, gösterişli saraylarda yaşamakla iş bitmiyordu. Aileler arasında kıyasıya bir rekabet vardı. Prestij sağlamak için yani boşu boşuna birbirlerini yemiyorlardı. İmparatorlukla söz hakkı sağlamak için diyelim de daha iyi anlaşılsın. Bu soylu ailelerden bir tanesi uzun yıllar birincilliği elinden bırakmamıştı. Hatırlarsınız meşhur Brütüs'ü, hak işte onun familyası. Brütüs soyadını taşıyanlar acayip imtiyazlara sahipti.

Bizdeki kalbur üstü deyimi de buradan çıkmıştır. İmtiyazlı ve sözü geçen anlamına kal Brütüs denmiştir. Yani öyle işte, yormayın beni. Biz Türkler bu yabancı sözcüğü telaffuz edemeyip "kal bürüstü" demişiz. Sonra da olmuştur kalbur üstü. Ne yani olmamışmıdır?

Yılmaz ASLANTÜRK

MUHLİS BEY

BİRLEŞMİK MİLLETLERE VE NOTAYA ÖNERİLER

Yazan: Muhlis Gali (BM geleri sekreteri)

Bunca yıldır halter çalışıyolum. Beyin kaslarım iyicene geliştti. Artık avropaya hizmet velmek istiyolum. Sanırımsa Bosna'da bir gerginlik val. Her an kavga çıkabiril. Birisisi zaral görebiril, ben diyolum ku ilerde bir savaşa dönüşmeden bir kısır döngü bulmalıyız. Bence Avrupa ve Amarika ülkeleri, ama hepsisi değhil. Vizigotlar, osgoretlar, Aztekler vs vs. Bir tağnası eksik olursa olmas. Bunlar toplammalı orttak bir karar almaları. Toplantı, kayıp ülke Atlantis'in boş şehrinde yapınmalı. Atlantis'in bulunmasısı yüzbeşyüzyıl vs kibi bir zaman alır. Bu da az bile.. Ayrıcana çok eski ilğerlerin Napeleon ve Jüstinyen veyağKleopetra'nın fikirlerinin de alınmasısı şart. Belki gelirler. Onları da beklemeli. Gelmezlerse bir süre bekleyip dağılarak ilerde buluşma yoluna gidilmeli. İlerde uzayın dipi keşfedilirsse bir takım uzaylı yurttaşlardan görüş alınabirinli Acala işe şeytan karışıl. Bunu unutmamalı. acele etmek yerine, şeytanın vefağt etmesi beklenmeli.. bu işe köklü bir çözüm bulaçaksak bunu biz deyil, torunlarımızın torbaları, onların da tee yedi sülalesi bulaçaktır. Böylecene kesin bir sonunç alınmış olobiril. Vaziğfemiz bizim!..

ARARSINIS BENİ DİYİL Mİ? AA HADI HADI BEEE ARAYİN ULAN AAA!

*. Telefonda sesinisden kabızlık konturolüsü. Dökünen saçlara kesinkes sorun.
* Telekomünükasyon yoluynan sevişmeler, faksıan erotük meşaj, bilgisayalıan okşayış.
* Her telefon edene "çok hoş iyi" marka el yapımı otomo bir. (Tek pençereli, çevik jantlı)
* Şiyirlerinizi beste veyağ yeni otogarda işyeri olarak deyerlendiriyoluz.
* Türkiye'nin heryerinden 'onbin sağdece bir tek yerden yedlyüz elli bin lira.
(o tağlihli sis olobilsiyiz.)

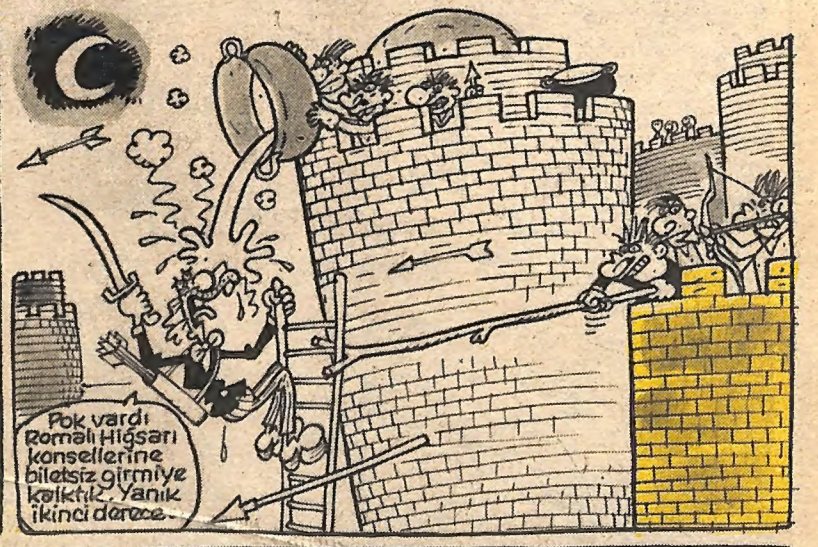

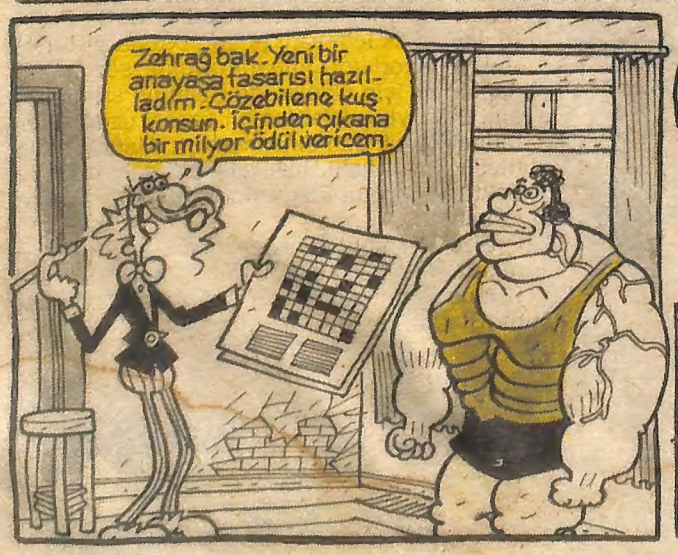

ZONELAND HİKÂYELERİ

KLİPLERDE ŞİİR KALINTILARI

Uzun soluklu büyüler içinde yetişmiş bir memleket adamı. Taksitle her eve bir adet girdap kampanyası. Ne idüğü belirsizlikler. Hakiki cananlar. Faul marka aşk tiradları. Dikkat celbeden meseleler. Şairanelikler. Küçüksu'da pazar sabahları amiral battı partileri. Yan odadaki kuvvetli tıkırtılar. Dezavantaja sebebiyet veren detaylar. Yerde duran kutsal kitap ve bıçak. Kusmalar. Aksırmalar. Ansızın gelen yaz kaşıntıları. İlgi gösterilmediği için dUran takvimler. Vücudu sarıp sarmalayan mükemmel titreyiş er. Bir romanın ortadan eksik iki sayfası. bir ayrılığın ortadan eksik iki kahramanı. Beynin dalgalarını çeken çikolata mıknatıs. Yanık ampulleri geceleri sokaklara atan patlatan acemi delikanlılar. Bir birlerine rüyalarını anlatarak vakit geçiren huzurevi sakinleri. Şakacı budistleri Melek adamlar, melek kadınları Çarçur umutlar, esrarengiz şantajlar, bozuk sütleri İsteksizce kalkışılınan intiharlar. Müsaadeler, tevazular. "Herkesin güzel çocukları olmalı" diyen bir bekar veteriner. Geceyarısı sigarasızlıkları. Kahvehanelerden taşan sümbüllü tavla şıkırtıları. Yatılı okul tacizleri. Sonrasızlığın çalarsaati. Bu benim klibim mukaddes topraklar.

OFFSPRING'E..

İncecik şeyler istiyorum. Rastlantılara yer vermeyen melankolilere dayanan romanslar. Meşela düello. Mesela bir kilisede Meryem'i dansa kaldırmak istiyorum. Bir kurt köpeği ile birlikte koşmak istiyorum. Okyanus geçmek istiyorum. Kendimi çırılçıplak yatağa attığımda ağustosa doğru, bedenimi kuşatan inilitye parmak atmak istiyorum. Daha fazla bira! Daha fazla nikotin! Daha fazla dozaj! Olduğum noktada sıçramak istiyorum. Müziğin ritmine uyarak gerine gerine dansetmek Meryem'le. Bir flomaster var sanki elimde. Yeşil. Yüzünü boyuyorum senin. Aşksız kaldım. İçtenlikli şeyler istiyorum. Süratle Himalaya'lara tırmanmak, oradaki zirve defterine "söz" yazmak istiyorum. Bu benim haksızlığım mukaddes topraklar.

BALZAC'A..

Civarda yabancı görürseniz hemen vurun. çünkü bu gece hiçbir yabancıya tahammül edemeyecek kadar serzenişteyim. Bir miktar martı öldürdüm, bir miktar kedi kestim. Kafka'ya bir mektup yazdım. Yırtıp da attım postaya. Pul yerine bir vesikalık fotoğrafımı yerleştirdim ilk aşkımın. Sanırım, sorunlarımdan dolayı bir arkeoloğa başvurmalıyım. Tenimin altındaki eski uygarlıkları bir bir su üstüne çıkartmam gerekiyor. civarda yabancı görürseniz hemen vurun! Çünkü bu gece hiçbir sevince tahammül edemeyecek kadar hüzünlüyüm.

NOTEBOOK: Benden sonra hayat var mı ey okur!

KÜÇÜK İSKENDER

HASBİ TEMBELER

ÇALAR SAAT

gavur illerinin sazı...

bir fıkra anlatmak istiyorum:
almanya'da yaşayan bir türkiyeli'ye sormuşlar, "siz türkiye'de kahvaltıda ne yersiniz?"
türkiyeli bir süre düşünmüş, "peynir yeriz," demiş. almanlar başlarıyla onaylamışlar.
"sonra," demiş, "reçel, bal, tereyağ yeriz."
almanlar yine onaylamış. türkiyeli biraz daha düşünmüş, "bir de," demiş, "zeytin yeriz."
almanlar telâşla itiraz etmişler, "olamaz, onu herhalde atatürk'ten önce yiyordunuz," demişler.
sizin de ülkenizin adetleriyle ilgili düşünceleriniz bu almanlar gibi mi? geçmişten kalma, bu ülkeye ait olan ve batı'da olmayan herşeyden rahatsız mı oluyorsunuz?
sizin de kahvaltıda, zeytin ne kelime, mısır gevreği yemeden içiniz rahat etmiyor mu?
size de ilerleme, özgürlük, değişiklik batıya benzemektir gibi mi geliyor? siz de başı örtülü kızların diploma törenlerine alınmamaları gerektiğine mi inanıyorsunuz?
siz de hıristiyan ilâhileri, bunlardan türetilen müzikleri zevkle dinlerken ezandan rahatsız mı oluyorsunuz?
siz de kızılderilileri, zencileri takdir edip kürtlerin kıro, lâzların aptal olduğuna mı inanıyorsunuz?
siz de sarışınlığın, açık renk gözlü olmanın; bu ülkede yaygın olmayıp batı'da yaygın olan fiziksel özelliklerin güzelliğin baş şartı olduğuna mı inanıyorsunuz?
sizin de dört lâfınızdan biri ingilizce mi, bırakın türk müziği, türkçe müzik bile dinlemiyor musunuz?
sizce de burada beğenmediğiniz herşey avrupa'da amerika'da daha mı iyi?
siz de boyuna, "biz adam olmayız," "bizim millet adam olmaz," "adamlar çözmüşler olayı, abi," "işte oralarda bunu göremezsin" diyor musunuz?
siz de almanların, ingilizlerin, isveçli'lerin, norveçli'lerin hele de amerikalı'ların bu ülkede yaşayanlardan daha akıllı, daha görgülü olduğuna inanıyor musunuz?
o zaman, bu ülkeden, bu ülkenin insanlarından, nefret ettiğiniz, küçümseyip aşağıladığınız bu kültürden hoşgörü ve anlayış beklemeye hakkınız yok bence.

ayşe düzkan

çalar saat'te bu mevzu ne iş demeyin, iki ay buralarda olmayacağım. şimdiden neleri, kimleri özleyeceğim aklıma düşüyor. dönüşte yeni hikâyeler, yeni mevzular, kadınlar erkekler, memleketin halleri üzerine görüşürüz. herkese selâmlar.

ZALAK MAHMUT

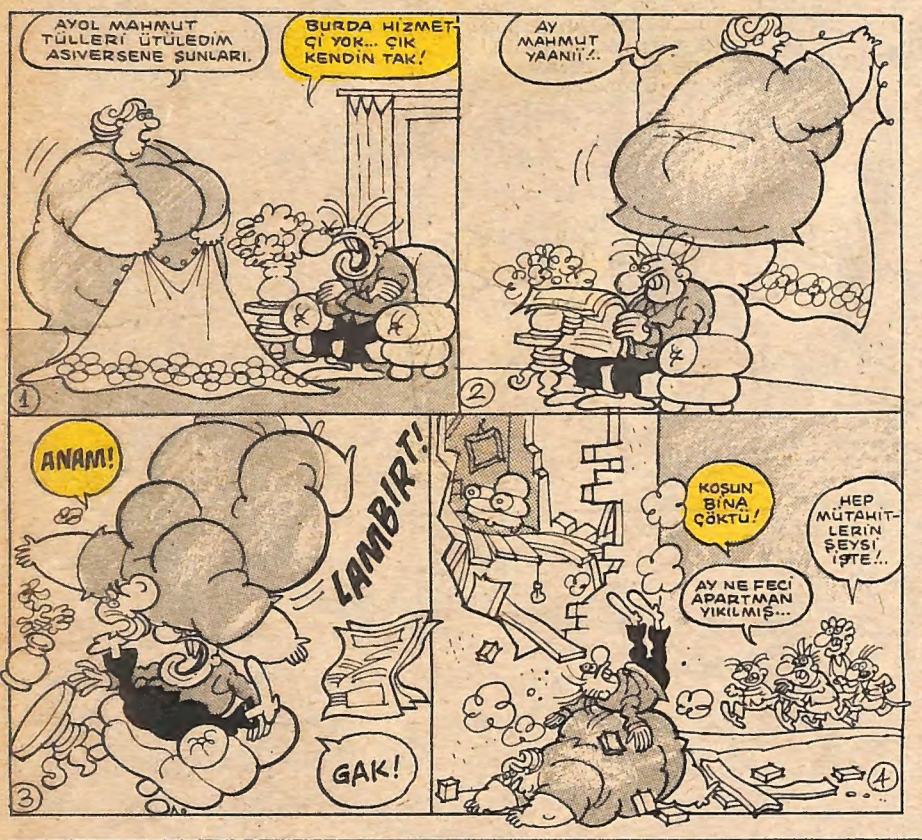

ALNINIZI KARIŞLARIM...

Yazan: Zalak Mahmut...

Bugün Türkiyanın karayolları müsait değildir diyen olursa haltetmiştir... Tamam yollarımızda çukurlar oyuklar, bazen bir ayı girecek kadar geniş mağaralar yok değildir... Ammaaa bunlar çağ atlamamızı engelleyecek sebepler asla ve asla değildir. ANAP'ın dişi papatyaları olsun, erkek gülleri olsun büyüük bir çata neticesinde yüzellibir çeşit otomobili pekala ithal etti... İyi de oldu... Mitsubişi, Suzuku, Honday, Monday, Tauruz, bopüsür, BMW, ABS, Tokyo, Opel, Reno, Datça, Dayhatsun, Yapsun vs. Bir sürü de yerli oto cabası Murat, Ekrem, Salih. Kartal, Şahin, Kerkenez, Baykuş ne ararsan var...

Tabiyi lüzumlu bir sürü marka da henüz ithal edilmemiş vaziyyette... Bu canım arabalar, bu allı morlu yeşilli mavili dünya tatlısı vasıtalar acentelerde gelinlik kız gibi alıcı bekliyor... Fiyatları sudan ucuz... Gel görki bu hassas teknolojiyi kullanacak incelikte insanımız mafiş... Ver bu enfes şaheserleri bizim yontulmamış vatandaşa... Efendim tutar çok affedersiniz dolma gibi parmaklarıyla vites kutusunu karıştırır, bire tayıyorum derken ağaca takar, ne bileyim direksiyon simidini çaya banıp yer, frene basuyorum derken o çamurlu potinleriyle canım döşemelere basar, sürat yapacam derken kaka olur... Daha ne rezillikler... Vaktiyle Amerikan Gâvuru füzeye maymun bindirip fezaya yollamıştı. Bizim Aliyi, Veliyi oturt bu harikulade şahanelere Laleliden Aksaraya gidemez. Sonra da ağlaşıp dururuz KDV artmış diye...

deniz KENARI

Gamze Deniz

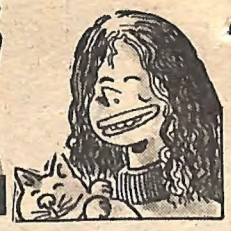

(TOLGA mektubunu aldım)

Kalabalığın içinde, vapurun iskeleye yanaşmasını bekliyordum. Birazdan vapur yanaşacak, insanlar iskeleye atlayacaklar, itiş kakış derken kendimi karada bulacağım... Başımı önüme eğmişim farkında olmadan. Kısa bir süre için dalıp gitmişim. Yaşlı bir bayanın sözleriyle irkildim: "Niye öyle üzgün duruyorsun?" Yanımda duran yaşlı bayan bakışlarını yüzüme sermiş, bana sesleniyordu. Azarlar gibi değil, merak eder gibi değil, içten, sıcak bir ses tonuyla. Üzgün görünüyor olabilirdim. Aslında sadece düşünceliydim. Kadın yanıtımı beklemeden "Havalar çok sıcak, sıkıntı yaratıyor" dedi. Sonra yürüdü gitti, kayboldu insanlar arasında. Belleğime yaşını ele veren yüz çizgilerini, sıcak bakışlarını ve yumuşacık sesini bıraktı.

Durağa vardığımda kafamda bir başka kadının hayali belirdi. Eğer yaşıyorsa iskeledeki kadın gibi tatlı bir ihtiyar olmuştur. Oysa ki o resimde... O siyah beyaz sararmış solmuş fotoğrafta gencecik bir fidan gibiydi.

Babamın bir köy öğretmeni arkadaşı var. Ne zamandır bizi köye davet eder dururdu. Geçen hafta annem ve babam gitmeye karar vermişler. Ben de boş zamanım olduğu için onlara katıldım. Yemyeşil bir köydü. Doğa tozlu yollara bakımsız evlere rağmen yüreklerimize dokunuyordu. Köyün boy boy çocukları küçük bir derenin içinde giysileriyle yüzüyorlardı. Köylülerin yüzlerindeki tedirgin gülümseyişler aydınlanınca aralarına oturduk. Havalardı, tarımdı, geçimdi derken konu politikaya saplandı ister istemez, konuşurken. Köyün gençlerinden biri İstanbul'da çalışıyordu. olitika konusunda çok ateşliydi. Öyle bir ocakta (!) pişmişti ki kendi milleti ve ırkı dışındaki tüm millet ve ırkları zararlı görüyor, nefret ve öfke içinde, söylenip duruyordu. Büyük bir Yunanlı düşmanlığı vardı. Yunanistan'a küfür yağdırmaya başladı. Konuşmalar sırasında dedesi olduğunu öğrendiğim bir adam daha fazla dayanamadı: "Sus, kimse için böyle konuşma!" diye bağırdı. Gerginlik uzamasın diye kalktık. Öğretmen bize bahçeleri gezdirmeye başladı. Bir süre sonra dede bize yetişti. Sözü dinlenen bir insandı. Yörenin coğrafi yapısından, tarihinden söz etmeye başladı. "Burralarda eskiden bağcılık yapılırdı. Rumlarla birlikte yaşardık. Bakın şurada yıkıntı bir kilise var. Ta o vakitlerden kalma..." Ben de sorular sormaya başladım. Öyle derinlere daldık ki etrafımızdakileri unutmuşuz. Neden sonra yeşilliklere otürmuş babamları farkedebildik. Dede hepimizi akşam yemeği için evine çağırdı. Öğretmen konuklarını sahiplenmek istese de dede diretti.

Köy evinin bahçesindeki çardakta yenen yemekten sonra annem ve evin kadınları mutfağa gittiler. Babam da arkadaşıyla arabadan birşeyler almaya gidince, dede ve ben yalnız kaldık. Gecenin içindeydik, O düşünceli ben düşünceli. Aramızda yıllar, kısacık bir yol olmuştu. Bir ara "Bekle sen, dur hele" dedi, eve gitti. Bir süre sonra avucunda sakladığı bir şeyle geri döndü. Etrafı ürkek bakışlarla kolaçan ettikten sonra sokaklarının arasında bir çizgiye dönmüş dudaklarını kıpırdattı: "İşte burada" diye fısıldadı avucunu aralayarak. Orada, nasırlaşmış avuç içerisinde, çardağın loş ışıklarının aydınlattığı bir fotoğraf vardı, bir kadın fotoğrafı. "İrene" dedi. "Bir Rum kızı. İstedim, vermediler. Bir gün ailesi kaçtı, gitti buralardan. Onu da zorla götürdüler..."

...

Otobüs geldi işte. İrene ... Solgun fotoğrafa sığınmış o güzel, o ürkek kadın. İçimde bir burukluk büyüdü.

Bu Haftakiler:

*Milan Kundera-Ayrılık Vadisi
*Philip Glass

ALPER

ŞİT ALANI

hinih hinih

kıtı kıtı kıtı

OFF!.. ESPRİ BULAMIYOM!.. ...ŞİMDİ ADAM YOLDA YÜRÜYO... OUFF!.

putuh!

SSSSSS

pin pin

DIRNAK YEMEK KÖTÜ Bİ ALIŞKANLIK... TIR... (espride oldu bitti bu arada)

BEN TIRI GARAJINA PARKEDİYORUM NİLAY YORULDUM, UYUYACAM...

BÖYLE DİYEREK GANDIRDIM BU APTALI, CANIM İSTEYİNCE KOLAYCA SEVİŞİYOM... PARKET CANIM PARKET!.

İKKATİNİ ÇEKERİM! BEN ON GAPLAN GÜ!...?

EL HAREKETİ YAPMA LA! ARTIZ!.. SEN ON GAPLANSAN BEN ON ÇAKAL GÜCÜYÜM

selamlar abi!.. ehi

Kaya gibi serttir yüreğim yirmibir santim küreğim!.

KELLE

KEMİK KAFALI MAGAZİN

SOKAKTA BAŞKA KADINLARA BAKIYOR DİM. HİÇ SAKLAMA BAK, PANTOLONUNUN APIŞ ARASI NASI BURUŞMUŞ. SAATLERDİR ÜTÜLÜYOM, HALA DÜZELMEDİ...

ÇOK GÜZEL ÜÇGEN VÜCUDUN VAR AMA GÖĞÜS KASLARIN FAZLA GELİŞMİŞ...

BU ADAMI, BİR TURİSTE TECAVÜZ EDERKEN YAKALADIM.

DEDİM SANA MELAAT! BEN İŞE GİDERKEN "ÖPMİYCEK MİSİN YANAAMDAN" DİYE SORMA Bİ DAA. DAYANAMIYOM İŞTE. YANAAN, KULAAN, DUDAAN DERKEN İŞİ PİŞİRDİK... OTOBÜS DE KAÇTI, SENİN YÜZÜNDEN...

HAY ALLAH BENİM BELAAMI VERSİN! AAZIM TUTULSAYDI DA SÖYLEMESEYDİM. GRAVATINI ÇEKER MİSİN. BATIYO...

Raks eden Sihirbaz...

YAZIPDA ÇİZEN: ...Çetin Küçük

O BİR GEYİNSİZDİ.. PARANIN ESİRİ, BUNAK EFENDİNİN KUKLASIYDI SADECE!.. GÖREVİ; KIŞKIRTMAK... KISACA BİRŞEYLERİN YOK OLMASINA MAŞA OLMAK...

İŞTE YİNE YEŞEREN UMUTLARI KURUTMAK İÇİN DEBELENİYOR, KUKLA! TEK BİLDİĞİ EMİR EDİLENİ YAPMAK... KİMSE DURDURAMAZ.

ONU. ARTIK HER ŞEY İÇİN ÇOK AMA ÇOK GEÇ!

DIŞİN!

ŞİMDİ HİÇ BİR BÜTÜNLÜK KALMADI, YEŞEREN ÜMİTLERDE. BİREYLER DAĞILIRKEN 4 BİR YANA; İŞLEYEN ÇARKLARI MUTLULUK VE GÜÇ VERİYOR BUNAK EFENDİ YE

...HADİ BAKALIM, UYUŞTURULAN VE HİZLA AKTİF MÜCADELEDEN GERİ ÇEKİLEN GENÇLER, PASİFGE EZİLİYOR İĞRENÇAĞIRLIKLARA. YOK OLUYOR EN ONEMLİ ENGEL BU PİŞ KULVARDA. ARTIK KOŞTURSUN! DURSUNLAR!..

NİHOOAA! "EN BÜYÜK OLANIN TEK SAHİBİ OLMAK!" YEĞİNE İDEAL KAFALARDA! SALAKLARI; TATMIN EDİP UYUTMAK ÇOK KOLAY!

YE! ONU!

HIIIRR AAAGGH!

OÖÖ AARĞĞ ĞGHHRR!!!

HIA ĞRR ĞGH

HIIRRGH

PISSKH!

ÇETİN KÜÇÜK 11 TEMMUZ 1995

NEREYE GİDİYORUM? BİLMİYORUM! ZAMAN TÜKENDİ! GEÇ OLDU! Neeş, eşyleeşyim!

ZOAAR

ZIIIRR!

İYİ DE! NE DEMEYE ÇALIYO BU SAAT! DAHA NEREYE KADAR HIZLA AKIP GİDECEK! NE İSTİYON ÜÜLEN!

ZİBAM!

KİM KİMİN MAHKÜMU? KİM KİMİ GÖZETLİYO? Nooluyoo?.. NERDEYİM? BEN KİMİM?.. BU SAAT NİYE KIRILMIŞ?..!..

SANİCİ SON BURADA!

DISGUST BARIŞI... ESKİ DOST; MEKTUBUNU ALDIM... YAZDIĞINA ÇOK SEVİNDİM... EN AZ ZAMAN DİLİMİ İÇERSİNDE GÖRÜŞÜCEZ... 18/06/1995 çarşamba...

Lanetliler

Serdar Gilkal

SERDAR BEY NALET OLSUN DEYİP..
....neyse biz böyle yürüye yürüye mısır hududuna gelmişiz dedi görevli gümrüye tabi bir var mı deyince dedim git işinye bu bir bozulsun özür üstüne özür nasıl ağlanıyor vay biricik hocamız memleketimizi ziyarete gelsin de ben ona böyle yapayım deye bunu affetdim yola koyulduk az ilerde taşları bakdım üstüste yığmışlar dedim bu ne deyince bizlen neye eğlesirsin a hoce bunların piramit olduğunu bilmezmişin gibi deye benlen dedim hiç bilmem olur mu ben sizi sınadım deye renk vermedim bu piramite girdik neyse yörü yörü bitmez içersi de bir nemli dedim soruya bir havalandırma deyince bak hele hoceye dediler neyse böyle bir odaya vardık ben yorgunlukdan gömdüm aman hoce ne yapıyon orusu tutankamon'un lahti kalk orudan deye laf söyleyince bir fırlayış fırladım rehberimiz buruya girdik amma hiç eyi itmedik deyince beni bir telâş aldı meyer lanet varmış hay lanet deyip dedim hemen çıkalım deye haykırış haykırdım tam o sırada lahidin kapağı çıcırdamaz mı bir de ne göreyim.... (DEVAMI ÖBÜRKÜ SAYIDADIR)

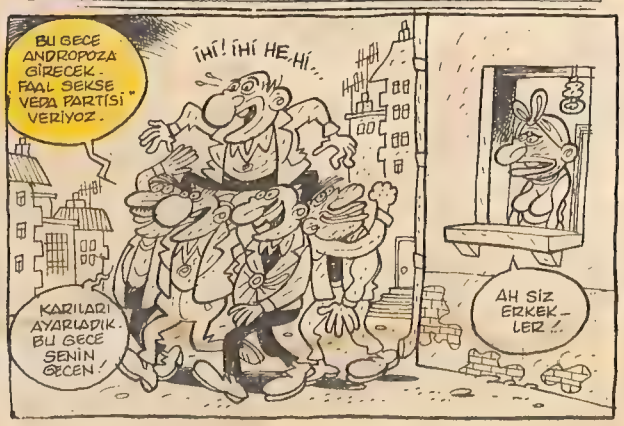

Başımdan geçti bunlar

yazan-çizen
Yılmaz ASLANTÜRK

Planımı uygulamak için kızın eve taşınmasını bekledim. Ve her gün bir arkadaşımı kızın evine gönderdim. Beni kırmayıp seve seve kabul ediyorlardı ricamı..

En başta komşuları kızın evine gelen erkeklere kıl kapmışlardı. Kız da daha fazla dayanamayıp kısa birsüre sonra evi ter etmek zorunda kaldı.Onu kendi silahıyla vurmuştum.Kazancım küçümsenecek birşey değildi, pırıl pırıl bir eve taşınmıştım.

Cihangir günlüğü

Erdoğan BAĞLAR

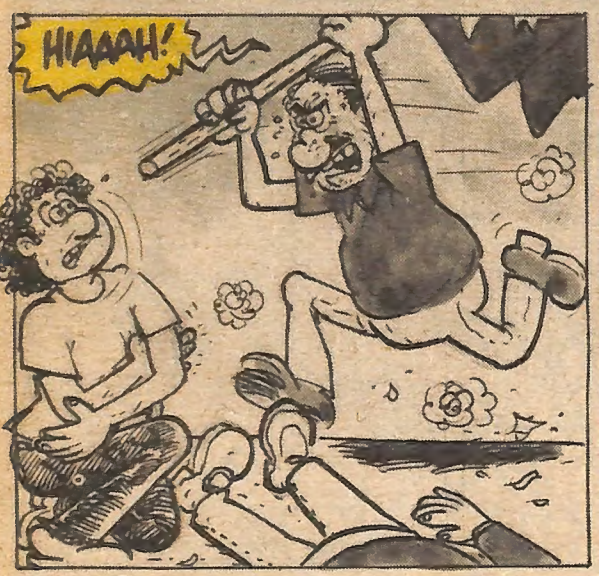

BULAŞICI (BU?)

Herhangi birimiz ya da bir kaçımız faili mechul kişiler tarafından mechul bir sebepten dolayı plakası mechul bir araçla mechul bir semtin mechul bir binasına götürülüyorsunuz. Mechul aletlerle oranıza buranıza birşeylenr yapılıyor. Kültablası olarak kullanılıyorsunuz,ardından mechul bir cisim boğazınıza dolanıyor, mechul bir dünyaya giden ("Mechulden geldim mechule giderim" fon müziği) mechul bir yolculuğa çıkıyorsunuz. Sizden arta kalanlar (Mechullük kalkıyor) ya bir çöplükte, ya bir ormanlık arazide, ya da bir dağın eteğinde bulunuyor.

Herşey bu kadar aleni iken bunca mechullüğe gerek var mı? Gelin, alın, yok edin.. Size kim dur diyebilir ki? Sizi gidi faili meşhur mechuller sizil..

Biz mechuliyetin ne anlama geldiğini biliyoruz.. Bili..

LEVENT KÜÇÜK

TAZE KUZU KELLELER MIS KOKULU KELLELER

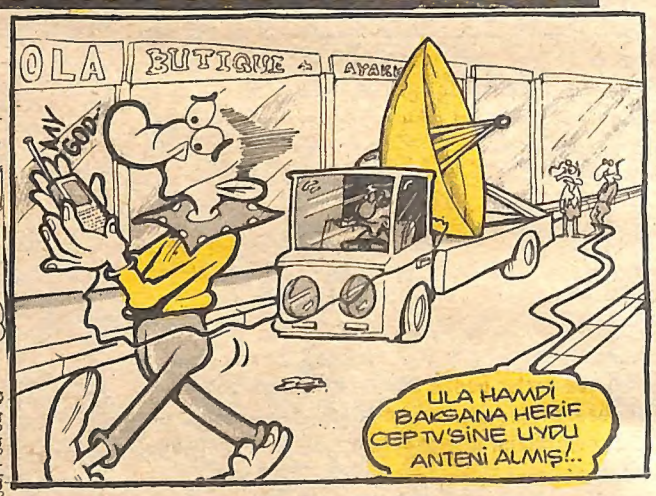

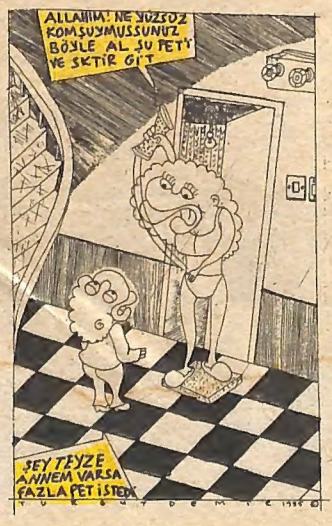

Kendi içinde dolanbaçlı hikayeler

Lise son sınıf, hayatımın en zorlu dönemlerinden biriydi herhalde. Hatta birinci sömestr sonunda ciddi olarak okulu bırakmayı düşündüğümü hatırlıyorum. Hiç kız arkadaşım kalmamıştı, çünkü onlar pek ikiyüzlü davranıyorlardı. Hepsi, birbirinden namuslu olduğunu anlatan 17 yaşlarında, 17 kız. İğrenç. Kız arkadaşlarım kalmayınca ben de erkeklerle oturmaya başladım sınıfta ve hepsinden, 17 kızın, kütüphanede, okulun arkasındaki çimenlikte, evlerinde, bilmemnerde erkeklere nasıl bacaklarını, memelerini ellettiklerini tüm ayrıntısıyla dinledim.

İşte tam bu sıralarda ablamın aşık olduğu çocuğu s nıftaki o iki yüzlü kızlardan en sarışını ve aşifte ola kızın elinden aldı. Aman pek mutlular. Üstüne ablam çocuğa bir telefon açmış.

Okul kantinindeyiz, kız yanıma gelip ablamın çocuğun peşini bırakmasını öyle hakaret dolu bir edayla söyledi ki aman Allahım, kanım beynimde kaynıyor.. ama mantık kızı dövme diyor, çünkü kız benden iri, o beni döver, rezillik...

Bu sıralarda çocuklardan biri geliyor ve gördüğü şeyin etkisiyle hemen ayrıntı anlatıyor. O sarışın aşift genç beden eğitimi hocamızla spor odasında aman da ne güzel öpüşüyorlarmış. Fırsat. İntikam.

19 Mayıs çalışmaları için okulun ilerisindeki stadyuma gidiyoruz. Yanımda iki salak ve dedikoducu kız arkadaşım, önümüzde sarışın kız (bütün kırıtkan haliyle) ve genç beden hocamız. Kızın hareketleri öyle abartılı ki. Yanımdakilere dönüp:

"çok acayip bir şey görmüşler, ama kimseye söyleyin sakın" diyorum.

"Ne, ne çabuk söyle"

"Bizim beden hocasıyla bir kızı öpüşürken görmüşler, ama kızın kim olduğunu bilmiyorum"

"Biz biliyoruz" dediler, bilmeseler de anlamayan eşşek, önümüzdeler işte her halleriyle..Ama ben kızın adını vermemiş iyi bir dedikoducuyum. İş kıza ve it ret için öbür k4ızlara pislik olsun. Ablamı da çok seviyorum.

İki gün sonra kızlar bana geldiler ve :

"Nalan, hakkında laf çıkardığın için sana çok kızmış, öyle bir şey olmamış" dediler.

"İyi de ben Nalan olduğunu bilmiyordum, şimdi sizden öğrendim dedim. "Ama yine de böyle bir durumla Nalan'ın yerine ben karşılaşmış olsaydım gi o lafı çıkaranı herkesin önünde gebertene kadar döverdim, böyle bir tepki vermediğine göre demekki yapmış, siz olsanız bence siz de öyle yapardınız.." Amaç iş çığırından çıksın, rezillik bu defa çıksın..

Ertesi gün kızlar beden eğitimi dersinden sonra hocanın benimle konuşmak istediğini, hatta böyle dedikodu çıkardığım için beni idareye vereceğini söylediler.

Ben yapmadım.

Hocadan önce davranıp idareye gittim ve bütün başıma gelen şeyleri, kızların olayı başlattığını anlatı müdür yardımcısına bol bol ağladım. Tamam canım, zaten biz o kızın ne cins olduğunu biliyoruz, ama hocanın yaptığı da çirkin gibi bir şeyler söylediler, sen üzme kendini, biz herşeyi hallederiz deyip beni gönderdiler. Hallettiler de.. Genç beden hocası Gümüşha ne'ye sürüldü, kızın adı da 'Orospu' ya çıktı. Ne zevk..

Tabi iş bu kadarla kalmadı. Benim de ağzım yandı. Dokuz Eylül Üniversitesi'nin resim bölümünü o yıl birincilikle kazandığım halde hocalar kendi aralarındaki dayanışma yüzünden tek ders yüzünden beni bıraktılar ben de çok istediğim halde üniversiteye gidemedim. Ablam dedi ki herşeyde bir hayır varmı sonraki yıl Mimar Sinan Üniversitesi'nin resim bölümüne girdim. Hala dedikodu yapıyorum..

Saygılarımla..

F. İLHAN METE

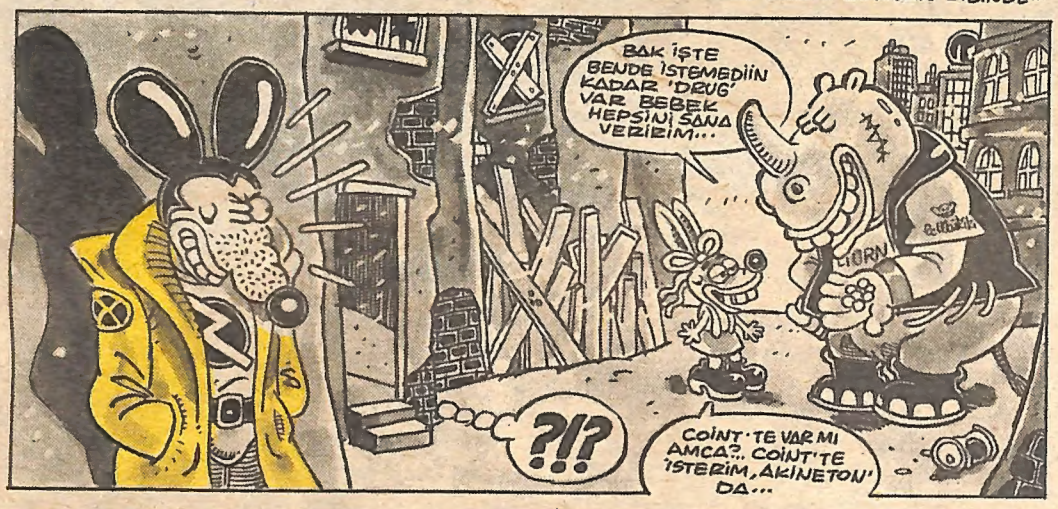

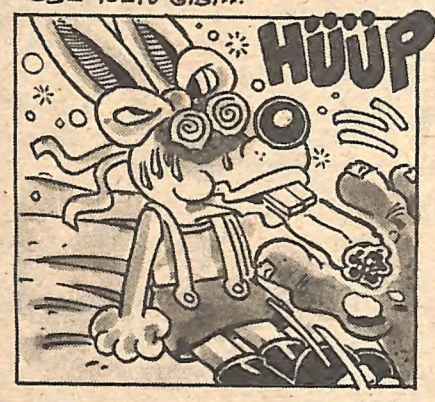

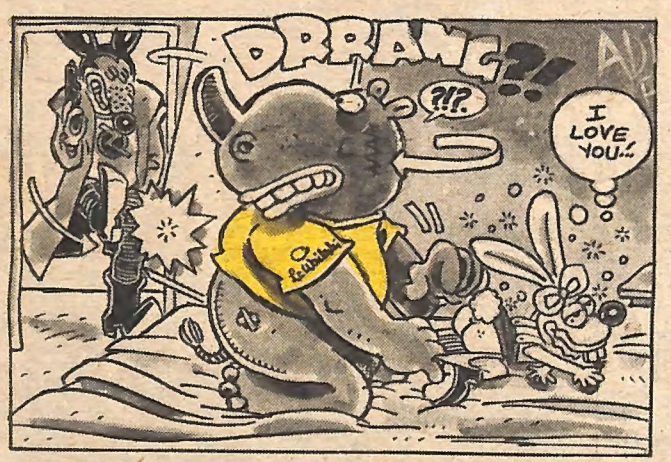

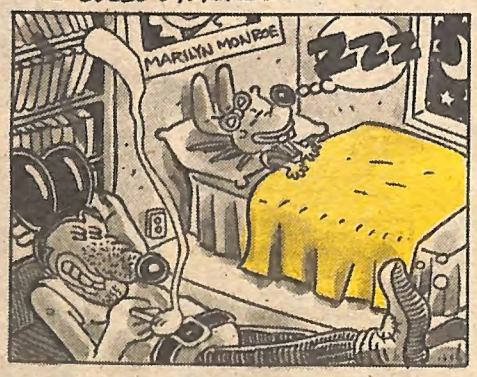

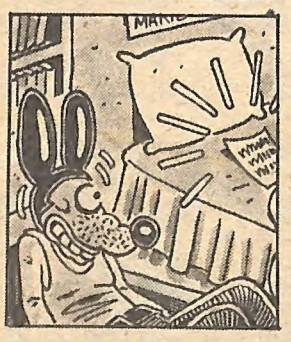

...14'ÜNDEYDİ HAP VE ESRAR MÜPTELASIYDI... BAKİRE DEĞİLDİ, 7'SİNDE ÜVEY BABASININ TECAVÜZÜNE UĞRAMIŞTI... SOKAKLARDAYDI UZUN SÜREDİR VE 'İLAÇ' İÇİN KENDİNİ SATIYORDU...
(.....)

(...?!.)

REZİL-İ RÜSVAN

Faruken Bayraktare

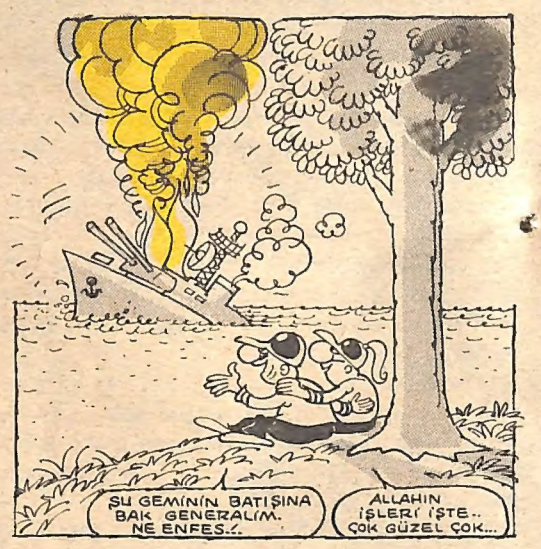

SAHİBİ:MİLLİYET GAZETECİLİK A.Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:EREN GÜVENER
ADRES:PROF.KAZIM İSMAİL GÜRKAN CAD.NO:10 34430 CAĞALOĞLU/İSTANBUL
MİZAH YÖNETMENİ:ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL:526 21 77
21 TEMMUZ 1995